

நிலைப்பாட்டு ஆவணம்

நீதியரசர் கலாநிதி சீராணி பண்டாரநாயக்கவுக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையும்

இலங்கை சட்டத்துறையின் சுயாதீனம் பற்றிய நெருக்கடியும்

அறிமுகம்

நீதியரசர் கலாநிதி சீராணி பண்டாரநாயக்க அம்மையாரை நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையொன்றின் மூலம் அப் பதவியிலிருந்து நீக்க மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட சிக்கல்கள் நமது நாட்டின் நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கிடையே இருந்துவந்த சமநிலை பெனும் தன்மை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

நாட்டின் அதி உயர் சட்டமாக கருதப்படுகின்ற அரசியல் யாப்பின் 125ஆவது அத்தியாயத்தின்படி நாட்டின் அரசியல் யாப்பிற்கான விளக்கங்களைத் தரக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொண்ட ஒரே நிறுவனம் உச்ச நீதிமன்றமேயாகும். ஆயினும் இப் பிரச்சினையின்போது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை தொடர்பாக அரசியல் யாப்பிற்கு அமைய அவ் உச்ச நீதிமன்றம் பெற்றுக்கொடுத்த விளக்கத்தையும்² சர்டியோராரி (ரிட்) உத்தரவு மூலம் பிரதம நீதியரசருக்கு சார்பாக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பையும் பாராளுமன்றம் ஏற்க மறுத்துவிட்டது.³

அதற்கு, மக்கள் இறைமையைப் பெற்றுள்ள பாராளுமன்றத்தின் சுயாதீனத் தன்மையை மட்டுப்படுத்தும்

அதிகாரம் எந்தவொரு நிறுவனத்துக்கும் இல்லை என்ற தர்க்கத்தையே முன்வைத்தது. பாராளுமன்றத்தின் அந் நிலைப்பாட்டையடுத்து நாட்டின் அதிகாரம், நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய மூன்று நிறுவனங்களுக்குமிடையே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு வழங்கப்படும் அதிகாரங்களை சுயாதீனமாக செயற்படுத்தும் உரிமையை அந்தந்த நிறுவனங்கள் பெறுகின்ற அதேசமயம் அவை நியாயமான முறையில் செயற்படுகின்றதா என்பதை எஞ்சிய நிறுவனங்களால் கவனிக்கக்கூடிய நிலைமை இழந்து இலங்கையின் நீதித்துறையானது நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் சட்டவாக்கத்துறை ஆகியவற்றினால் நிர்வகிக்கப்படும் இரண்டாம்பட்ச நிறுவனம் என்ற

நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசின் செயற்பாட்டை சிறந்த முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அதன் செயற்பாட்டை கண்காணித்து நெறிப்படுத்தும் படிமுறை ஒன்றும். அரசின் முக்கிய தூண்களாக கருதப்படும் நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய முன்றுக்கும் இடையேயான அந்நியோன்ய தொடர்பும் இருத்தல் அவசியமாகும். ஏனெனில் இதில் ஒரு தூணுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பானது ஏனைய தூண்களுக்கும் ஒட்டுமொத்த அரச அமைப்பிற்கும் தீய விளைவை ஏற்படுத்த காரணமாக அமையும்.

நாட்டின் நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை நீதித்துறை மட்டுமன்றி அரசுத்துறை, சட்டத்தை செயற்படுத்தும் நிறுவனங்கள், பிரதம கணக்காளர், ஊடகத்துறை ஆகிய ஏனைய தூண்களும் தூய்மையான, வெளிப்படைமிக்க, பொறுப்புமிக்க வகையில் செயல்படுவதன் மூலமே குறிப்பிட்ட நாட்டின் ஒட்டுமொத்த செயற்பாட்டிலும் 'தேசிய தூய்மைத்தன்மை' ஏற்படும். அத்துடன் இந்நிறுவனங்கள் நியாயமான மற்றும் சுயாதீனமான முறையில் செயற்படும்போது அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், முறைகேடான செயல்கள் உட்பட சகலவித வள துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றால் உருவாகும் 'ஊழல்' குறைந்து நாட்டு மக்களுக்கு நல்லாட்சியினால் கிடைக்க வேண்டிய சிறந்த பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். குறிப்பாக நீதித்துறையானது ஒரு நாட்டின் மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கும் ஜனநாயக விழுமியங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் நிறைவேற்றுத்துறையின் செயற்பாடுகளின் சட்டபூர்வத் தன்மையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குமான அதிகாரத்தை கொண்டிருப்பதுடன்⁴ தேசியத் தூய்மைத் தன்மைக்குள் அதன் செயற்பாடு மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

ஆகையால் இவ் அறிக்கையில், பிரதம நீதியரசர் சிராணி பண்டாரநாயக்கவிற்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் அக் குற்றச்சாட்டுக்கள் மீதான விசாரணை நடத்தப்பட்ட முறை பற்றிய கருத்து முரண்பாடுகளின் தன்மை ஆகியவற்றிலும் பார்க்க அதனால் எழுந்துள்ள அதிகார சமத்துவம் பற்றிய சிக்கல்கள் மற்றும் அச் சிக்கல்களை தீர்த்துக்கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தை பற்றியுமே கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது.

பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின் பின்னணி

இலங்கை ஜனநாயக சோஷலிசக் குடியரசின் அரசியல் யாப்பின் 107ஆம் அத்தியாயத்தின் பிரகாரம் கலாநிதி சிராணி பண்டாரநாயக்க அவர்களை உயர் நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதியரசர் பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்காக 117 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கையொப்பத்துடன் முன்வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையில் 14 முக்கிய குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. அக் குற்றச்சாட்டுகள் மீதான விசாரணைகளை முன்னெடுப்பதற்காக 78 (அ) (2) நிலையான உத்தரவின் கீழ் அமைச்சர் அனூர பிரியதர்சன யாபாவின் தலைமையில் 11 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பாராளுமன்ற விசேட செயற்பாட்டுக் குழுவை 2012 நவம்பர் 14ஆம் திகதி சபாநாயகரினால் நியமிக்கப்பட்டது. அக்குழுவில் நிமல் சிறிபால டி சில்வா, ஏ.ஐ. சசில் பிரேமஜயந்த, கலாநிதி ராஜித் சேனாரத்ன, டிலான் பெரேரா, விமல் வீரவன்ச, நிடியோமால் பெரேரா ஆகிய ஆளும் கட்சியின் 07 அங்கத்தவர்களும், ஜோன் அமரதுங்க, லக்ஷ்மன் கிரியெல்ல, விஜித் ஹேரத், ஆர். சம்பந்தன் ஆகிய நான்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

2012 நவம்பர் 14ஆம் திகதி விசாரணைகளை ஆரம்பித்த பாராளுமன்ற விசேட தெரிவுக்குழு நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையின் 14⁵ குற்றச்சாட்டுக்களில் 1 முதல் 5 வரையிலான குற்றச்சாட்டுக்களை மட்டும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தி அதில் 3 குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு (1, 4 மற்றும் 5 ஆகிய குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு) பிரதம நீதியரசர் குற்றவாளி என தீர்மானித்தது.⁶

பிரதம நீதியரசர் குற்றவாளி என்ற இறுதித்தீர்மானம் எடுக்கப்பட்ட டிசம்பர் 8ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற தெரிவுக்குழுவில் எந்தவொரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தவரும் கலந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் அத்தெரிவுக்குழு வெறுமனே ஆளும்கட்சி அங்கத்தவர்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. இத் தெரிவுக்குழுவில் அங்கம் வகித்த எதிர்க்கட்சியின் நான்கு அங்கத்தவர்களும் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பான விசாரணைகள் முன்னெடுக்கப்படும் விதம் நம்பத்தகுந்த விதத்தில் நடைபெறாததால் தாங்கள் அத் தெரிவுக்குழுவிலிருந்து வெளியேறுவதாக அறிவித்ததுடன் டிசம்பர் 06ஆம் திகதி முதல் தெரிவுக்குழு அமர்வை பகிஷ்கரித்தனர்.

பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையின் தீர்ப்பை உள்வாங்கிய உத்தியோகபூர்வ அறிக்கை பாராளுமன்ற வெளியீடு இலக்கம் 187 ஆக இரண்டு பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளதுடன் அவ் அறிக்கை 1575 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆரம்பம் முதல் இந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையிலும் அதன் செயற்பாடுகளிலும் காணப்பட்ட கோளாறுகள், குறைபாடுகள் காரணமாக அது உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு சட்ட நிபுணர்கள், மதத்தலைவர்கள், புத்திஜீவிகள், அரசியல்வாதிகள், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் குடிமக்களினது கடும் விமர்சனத்தை எதிர்நோக்கியது.

பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் ஊழல்களுடன் தொடர்பு கொண்ட முக்கிய காரணங்களை உள்வாங்கி இருப்பதாக தென்பட்ட போதிலும் அச் செயற்பாட்டில் அரசியல் கலந்திருந்ததால் உள்நாட்டில் கணிசமான மக்கள் இச் செயற்பாட்டை சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கும் நிலையே காணப்பட்டது. அத்தோடு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் விசாரணைகளுக்கு தமது சட்டத்தரணிகள் மூலம் பதிலளித்த⁷ பிரதம நீதியரசர் அக்குழுவின் நீதிமன்ற அதிகாரம் மற்றும் அவ் அதிகாரத்தை செயற்படுத்த அக்குழுவிற்கு இருக்கும் அதிகாரம் ஆகியவற்றை நிராகரித்ததுடன், அவருக்கு எதிராக சுமத்தப்பட்டிருந்த அனைத்துக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் நிராகரித்தார். அதேபோன்று தமக்கு எதிராக எழுப்பப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான ஆவணங்களை பெற்றுத்தருமாறு கோரினார். அவ் நிலைமையை மத்தியஸ்தமாக அவதானித்து வந்தவர்கள் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை வெளிப்படையான, நம்பகமான விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டினர். இது தொடர்பில் இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்களுக்கு ஏதுவான, நியாயமான விசாரணையை பிரதம நீதியரசருக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதே இலங்கை ட்ரான்ஸ்பேரன்சி நிறுவனத்தின் நிலைப்பாடாக⁸ இருந்தது. நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை தொடர்பான விசாரணைகளில் ஆரம்பத்திலேயே, தமது சட்டத்தரணிகள் மூலம் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு முன் தோன்றிய பிரதம நீதியரசர், தம்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு தேவையான ஆயத்தங்களை மேற்கொள்ள தமக்கு போதுமான கால அவகாசத்தைப் பெற்றுத்தரவில்லை என்றும், தெரிவுக்குழுச் செயற்பாடுகளின்போது பின்பற்றப்படும் விதிமுறைகள் பற்றிய விபரங்கள் எதையும் தமக்கு அறியுத்தரவில்லை என்றும் அறிவித்ததுடன், ஒட்டுமொத்த தெரிவுக்குழுவின் செயற்பாடுகள் பற்றிய தமது எதிர்ப்பை தெரிவித்ததுடன்,

4. National Integrity System Assessment Sri Lanka 2010, TISL, P-19

5. பாராளுமன்ற வெளியீட்டு தொடர் இலக்கம் 187, பாகம் 1, 8 - 10 ஆம் பக்கங்கள்

6. 5பாராளுமன்ற வெளியீட்டு தொடர் இலக்கம் 187, பாகம் 2, 1574, 1575 ஆம் பக்கம்.

7. பாராளுமன்ற வெளியீட்டு தொடர் இலக்கம் 187, பாகம் 2, பக்கம் 1327

8. TISL நிறுவனம், ஜனாதிபதி, சபாநாயகர் மற்றும் ஆளும்கட்சி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பிய வெளிப்படையான கடிதம். www.tisrilanka.org/?p=10271

தொடர்ந்தும் தெரிவுக்குழு விசாரணைகளில் பங்குபற்றுவதை தாம் விரும்பாததால் அவ் விசாரணைகளிலிருந்து விலகிக்கொள்ளத் தீர்மானித்ததாக தெரிவித்தார்.⁹

நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை மீதான விசாரணையை மேற்கொள்ளும் பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையான செயற்பாட்டு விதிமுறைகள் இல்லாதிருந்தமை, குற்றச்சாட்டுக்களுக்கான சாட்சியங்களுக்கான ஆவணப்பட்டியல் ஒன்றை சமர்ப்பிக்காமை, எழுப்பப்பட்டிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு போதுமான கால அவகாசம் வழங்கப்படாமை, நிரூபன முறைமையில் (Burden of Proof) தரம் இன்மை, குறிப்பாக வழக்கு விசாரணையில் வெளிப்படாததன்மை காணப்படாமை ஆகியன தொடர்பில் இவ் விசாரணை பற்றிய விமர்சனத்தை தொடுக்கும் சட்ட நிபுணர்களினதும், சிவில் சமூகத்தினதும் கரும் விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளது.

அத்துடன், பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையில் வரும் குற்றச்சாட்டுக்களை பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு முன் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதை எதிர்த்து, பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் வரும் குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பான விசாரணைகளை நீதிமன்றத்தின் முன்பே விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அக் குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரிக்கும் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட தெரிவுக்குழு அங்கத்தவர்களின் செயற்பாட்டை தடை செய்யும் ரீட உத்தரவை பிறப்பிக்குமாறு கோரி 7 முறைப்பாட்டாளர்கள் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்தனர்.¹⁰ அக் கோரிக்கையை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்ட மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அரசியல் யாப்பின் 125ஆவது சரத்தின்படி அவ் யாப்பின் 107 (3) ஆம் அத்தியாயம் பற்றிய விளக்கத்தை பெற்றுத்தருமாறு உச்ச நீதிமன்றத்திடம் கோரியது.

அதற்கமைய அரசியல் யாப்பின் சரத்துக்களுக்கான விளக்கத்தை வழங்க தமக்கு கிடைத்துள்ள அதிகாரத்தின்படி உச்ச நீதிமன்றம்¹¹ இவ்வாறு தமது விளக்கத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. “சட்டபூர்வமான அரசியல் யாப்பின்படி ஆட்சிபுரியப்படுகின்ற ஒரு ராஜ்ஜியத்தில் மத்தியஸ்த சபை அல்லது வேறு விதமான ஒரு சபையினால் தனிமனித உரிமைகள் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய தீர்மானங்களை எடுக்க, அவ்வாறானதொரு மத்தியஸ்த சபைக்கோ அல்லது வேறுவிதமான சபைக்கோ சட்ட ரீதியாக வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு அதிகாரமோ, தகைமையோ இல்லை” என்று விளக்கத்தை வழங்கியது.

“அவ்வாறானதொரு நடுவர்க்குழு, தீர்ப்புச் சபை அல்லது தெரிவுக்குழு ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான சட்டபூர்வ அதிகாரத்தை பாராளுமன்ற சட்ட நகல் ஒன்றின் மூலமே வழங்க முடியும். மாறாக பாராளுமன்ற செயற்பாடுகளை உரிய முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு தேவையான சட்டங்கள் அல்லாத விதிமுறைகள் எனும் நிலையான கட்டளைகள் மூலம் வழங்க முடியாது. அரசியல் யாப்பின் சட்டம் என்பதற்கு பொருள் கூறும் 170ஆவது அத்தியாயத்தின் விளக்கத்தின்படி நிலை கட்டளை என்பது சட்டமாகாது” எனவும் உச்ச நீதி மன்றம் தெளிவுபடுத்தியது.

அடுத்தபடியாக பிரதம நீதியரசர் தமக்கு எதிராக பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு வழங்கிய தீர்ப்பை எதிர்த்து ரீட உத்தரவு ஒன்றினை பெற்றுக்கொள்ள மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தை நாடினார். அதற்கமைய மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றம் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு வழங்கிய தீர்ப்பை இரத்துசெய்தது.

அதன் பின்னர் ஜனவரி 07ஆம் திகதியன்று கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தின்போது நம்பிக்கையில்லாப்

பிரேரணை மீதான விவாதத்திற்கு எதிர்க்கட்சி தமது எதிர்ப்பை தெரிவித்தது. இருந்தும் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தில் ஏகமனதான ஆதரவை பெறாத நிலையிலும் கூட¹² அரசாங்கம் அவ் விவாதத்தை நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்தது.

பிரதம நீதியரசரை அப்பதவியில் இருந்து நீக்குவது தொடர்பான பாராளுமன்ற விவாதம், வாக்கெடுப்பு, ஜனாதிபதியால் பிரதம நீதியரசரை பதவியிலிருந்து நீக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுதல் ஆகியன நீதிமன்றத்தின் மேல் குறிப்பிட்ட இரண்டு உத்தரவுகளும் செயலில் இருக்கும் பின்னணியிலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

மக்கள் இறைமை

இலங்கை அரசியல் யாப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தின்படி நிர்வாக அதிகாரம், அடிப்படை உரிமை மற்றும் வாக்குரிமை ஆகியவற்றுக்கான இறைமை மக்களுக்கே உரியதாகும். அதாவது அவை மக்கள் இறைமையாகும். அம் மக்கள் இறைமை கைவிட முடியாததாகும். மக்களுக்குரிய மக்கள் இறைமையை செயற்படுத்த வேண்டிய முறை, அதை அனுபவிக்க வேண்டிய விதம் ஆகியன அரசியல் யாப்பின் நான்காம் அத்தியாயத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன்படி மக்களின் நாடாளுமன்ற அதிகாரத்தை அவர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாலும், மக்கள் விருப்பு வாக்கெடுப்பின் பொது மக்களாலும் செயற்படுத்த வேண்டும். நாட்டின் பாதுகாப்பு உட்பட நாட்டு மக்களின் நிறைவேற்றுத்துறை அதிகாரம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் குடியரசின் ஜனாதிபதியினாலும் செயற்படுத்த வேண்டும். சட்டத்தின் பிரகாரம் பாராளுமன்றத்தால் செயற்படுத்த வேண்டிய பாராளுமன்றத்தினதும் அதன் உறுப்பினர்களதும் வரப்பிரசாதங்கள், உரிமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் பற்றியும் செயற்பட வேண்டும். மக்களது நீதி மற்றும் சட்ட அதிகாரம் அரச யாப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது யாப்பு மூலமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நீதி மற்றும் தீர்மான அதிகாரம் கொண்ட நிறுவனங்கள் ஊடாக பாராளுமன்றம் மூலம் செயற்படுத்த வேண்டும்.

இலங்கையில் தற்போது செயலில் இருக்கும் எழுத்துமூல யாப்பின்படி மக்கள் இறைமை மக்களுக்கே உரியதாகும் என்றும், மக்களது அந்த இறைமையின் அதிகாரம் நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, நீதித்துறை என மூன்று தொகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

இலங்கையின் தலைசிறந்த உயர் நீதிமன்ற நீதவானாக கருதப்படுகின்ற மார்க் பெர்னாண்டோ அவர்களின் கருத்தின்படி அரசியல் யாப்புமூலம் மக்களது இறைமையை மக்களிடம் பெற்றுக்கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக மக்கள் இறைமை மக்களுக்கே உரியது என்பதை அரசியல் யாப்பு மூலம் இனங்காணப்படுகின்றது¹³.

இறைமை பாராளுமன்றத்திற்கு உரியதா?

மக்கள் இறைமை மக்களுக்குரியது என்பதால், அம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்கள் பிரதிநிதிகளை உள்வாங்கி இருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இறைமை இருப்பதாக, பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின்போது எழுந்த முரண்பாட்டின்போது அரச தரப்பு முன்வைத்த வாதமாக இருந்தது.

அரசியல் யாப்பின் 4ஆவது அத்தியாயத்தில், மக்களது நீதித்துறை அதிகாரங்கள் நீதிமன்றங்கள் மூலமாக பாராளுமன்றத்தினால் செயற்படுத்த வேண்டும், என

9. பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத் தொடர் இலக்கம் 187, பாகம் 2, பக்கம்.

10. உயர் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த இலக்க 2012.4,5,6,7,8 மற்றும் 9 ஆவது விண்ணப்பப்படிவங்கள்.

11. அவ் வழக்கின் தீர்ப்பு

12. சகோதரனுக்காக சபாநாயகர் கூட்டிக்கொடுத்து விட்டார் - பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அஜித். பீ. பெரேரா 2013 ஜனவரி 20ஆம் திகதி ராவய பத்திரிகையின்

8 ஆம் பக்கம்.

13. பெர்னாண்டோ M.D.H. Defeating the dragan, Weapons for fighting corruption வெள்ளை அறிக்கை.

இலங்கையின் ஊழலுக்கு எதிரான நிகழ்ச்சி ARD inc, 2007 ஜூன் பக்கமும்.

கூறப்பட்டிருப்பதால், அதன் மூலம் பாராளுமன்றத்திற்கு நீதித்துறை அதிகாரங்களை பெற்றுக் கொடுத்திருப்பதாக உணரக்கூடியதாக உள்ளதாகவும் ஒரு வாதத்தை முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதுபற்றி கருத்து தெரிவிக்கும் சட்டத்துறையில் கலாநிதிப்பட்டு பெற்றவரும் சமூக உரிமை பாதுகாப்பு முன்னணியின் உறுப்பினருமான கலாநிதி ரீசா ஹமீட்,¹⁴ “இலங்கை அரசியல் யாப்பின்படி பாராளுமன்றத்திற்கு நீதித்துறை தொடர்பில் எதுவும் செய்வதற்கில்லை” என கூறுகின்றார். மேலும் தமது கருத்தை தெரிவிக்கும் கலாநிதி ஹமீட் நீதித்துறை தொடர்பான அதிகாரங்களை அதனை முன்னெடுப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள நீதிமன்றங்கள் மற்றும் நடுவர் சபை ஆகியன மூலம் செயற்படுத்த வேண்டும் என 4 ஆவது அத்தியாயத்தில் மிகத்தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதுடன், பாராளுமன்றம் அதை நேரடியாக உபயோகப்படுத்த தேவையில்லை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் பாராளுமன்றத்திற்கு நீதித்துறை அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதற்கான நிறுவனங்களை ஸ்தாபிக்கும் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும் அவ் அதிகாரங்களை தமதாக்கிக் கொள்ள முடியாதென கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு பாராளுமன்றத்தின் செயற்பாடுகளை, உரிய முறையில் நியதியை நிலைநாட்டும் நீதிமன்றங்கள் உட்பட நீதித்துறையின் ஏனைய நிறுவனங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கும் அந் நிறுவனங்களுக்கு உரிய பணியை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் தேவையான வளங்களை வழங்கும் பணிக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுவதாகவும், அப் பணி நிதி உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பது போன்ற ஏனைய பணிகளில் ஒரு அம்சம் மாத்திரமே என்றும் கலாநிதி ஹமீட் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

இப் பிணக்கு சம்பந்தமாக கலாநிதி ரீசா ஹமீடின் ஒட்டுமொத்த கருத்து யாதெனில், ‘இலங்கையில் அரசியல் யாப்பே அதி உயர் தன்மையைப் பெறுகின்றது. அதற்கு மக்கள் இறைமையே காரணமாகும். நாடாளுமன்றத்தில்

பாராளுமன்றம் முக்கிய பங்கை ஆற்றிய போதிலும் அதனால் அது அதி உயர்ந்த மக்கள் இறைமையைப் பெற்றதாக கருத முடியாது’ என்பதாகும். கலாநிதி ஹமீடின் கருத்தின்படி மேற்கூறப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு அப்பால் பாராளுமன்றத்திற்கு தமது சிறப்புரிமை மற்றும் காப்புரிமை ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக மாத்திரமே செயற்பட முடியும்.

பாராளுமன்றம் நீதித்துறை அதிகாரங்களை கையாள்வது எந்தளவுக்கு நியாயமானது என்ற விடயம் 1984ஆம் ஆண்டு அரசு வழக்கறிஞர் நெவில் சமரக்கோன் அவர்களை பிரதம நீதியரசர் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்காக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை¹⁵ முன்வைக்கப்பட்டபோது மிக ஆழமாக ஆராயப்பட்டது. அதன்போது “ஒழுக்கக்கேடாக நடந்துகொண்டார் என்று நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் அது தொடர்பில் தகுந்த தீர்மானத்தை எடுக்கும் தகுதி பாராளுமன்றத்திற்கு இருந்த போதிலும் அவ்வாறான ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை இருந்தது என்பதை தகுதி வாய்ந்த நீதித்துறை நீதவான்கள் முன்னிலையிலேயே நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்” என்ற கருத்து முன் வைக்கப்பட்டது. அச்சமயம் பிரதம நீதியரசர் நெவில் சமரக்கோன் சார்பில் வாதாடிய அரசு வழக்கறிஞர் எஸ். நடேசன் உட்பட்ட வழக்கறிஞர் குழு அப் பாராளுமன்ற தேர்வுக்குழு முன் பிரசன்னமாகிய ஒவ்வொரு முறையும், மேல் குறிப்பிடப்பட்ட விடயத்தை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தியதுடன் பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது என்ற வாதத்தையும் முன்வைத்துள்ளது.

பிரதம நீதியரசர் சமரக்கோன் அவர்களுக்கு எதிரான நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணையை விசாரிக்கவேண்டிய நியமிக்கப்பட்ட தெரிவுக்குழுவின் எதிர்க்கட்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான சரத் முத்தெட்டுவேகம், அனுரா பண்டாரநாயக்க மற்றும்

தினேஷ் குணவர்த்தன ஆகிய மக்கள் பிரதிநிதிகள், “நீதித்துறை செயற்பாடு ஒன்றின் மூலம் நிரூபிக்கப்படாத ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை தொடர்பாக தெரிவுக்குழுவால் எந்தவொரு தீர்மானத்தையும் எடுக்க முடியாதென” தெரிவித்துள்ளனர்.¹⁶

“ஒழுக்கக்கேடாக நடந்துகொண்டார் என்று நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் அது தொடர்பில் தகுந்த தீர்மானத்தை எடுக்கும் தகுதி பாராளுமன்றத்திற்கு இருந்த போதிலும் அவ்வாறான ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை இருந்தது என்பதை தகுதி வாய்ந்த நீதித்துறை நீதவான்கள் முன்னிலையிலேயே நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்”

தெரிவுக்குழுவின் முடிவே இறுதி முடிவா?

கலாநிதி நிறுவல் ஐயவிக்ரமவின் கருத்தின்படி தெரிவுக்குழுவின் முடிவே இறுதி முடிவாக அமையாது.¹⁷ அத் தீர்மானங்களை நீதித்துறையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரும் யாப்பு ரீதியான உரிமை இருப்பதாக 2002ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கையின் கீழ் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் குழுவினால் நீதிபதிகளின் நடத்தையை பற்றி விசாரணையை மேற்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தை வழங்கும் 78ஏ எனும் நிலையான உத்தரவு பற்றிய கேள்விகள் எழுந்தபோதே இதைப்பற்றி அறிய வந்துள்ளது. அதன்போது இலங்கை அரசு வழங்கிய உத்தியோகபூர்வ பதிலில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. “விசாரணையை நடத்தும் குழு, இயற்கை நீதியின் அடிப்படை அம்சங்களை பின்பற்ற தவறி இருப்பின், அத் தீர்ப்பை நீதித்துறை விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும்”.

உண்மையில் விசாரணைக்குழு எடுக்கும் தீர்மானத்தை நீதித்துறையின் விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதை தடுக்க வேண்டும் என யாப்பின் அது தொடர்பான உத்தரவுகளோ நிலையான கட்டளைகளோ மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை.

ஆகையால் விசாரணைக்குழு சட்டத்தை தவறாக கையாளும் பட்சத்தில் அல்லது இயற்கை நீதிக்கு இசையாது அதனை மீறும் பட்சத்தில் விசாரணைக்குழுவின் தீர்மானத்தை நீதித்துறையின் விசாரணைக்கு உட்படுத்த முடியும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

“சட்டத்தின் பிரகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்ட பக்கச்சார்பற்ற, சுயாதீன விசாரணைக் குழுவின் நேர்மையான, வெளிப்படையான விசாரணையைப் பெற அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு” எனும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச பிரகடனத்தின் 14ஆம் அத்தியாயத்தை தாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக இலங்கை அரசு உறுதியளித்துள்ளது. அதற்கமைய இலங்கையின் உச்ச நீதிமன்றங்களின் நீதவான்களை அப் பதவியிலிருந்து நீக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும் பட்சத்தில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளில் காணப்படும் குறைகளை நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தன்மைக்காக குரல்கொடுக்கும் சர்வதேச அமைப்புகள் 1997ஆம் ஆண்டு தொடர்ச்சியாக சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளதுடன், அக்குறைகளை நீக்க விரைவில் சட்டபூர்வமான நீதித்துறை நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. 1997ஆம் ஆண்டில் “நீதவான்களும், வழக்கறிஞர்களினதும் சுயாதீனத் தன்மைக்கான சர்வதேச

14. 2012.12.21 ஆம் திகதியன்று மக்கள் உரிமை பாதுகாப்பு முன்னணியினால் வெளியிடப்பட்ட 01/12/2012 இலக்கத்தை கொண்ட பிரசுரம் (Sri Lanka Guardian இல் வெளிவந்த ஆக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்).

15. பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத் தொடர் இலக்கம் 71.(1984 செப்டம்பர் 05) பாகம்

16. பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத் தொடர் இலக்கம் 71, பாகம் 12

17. 2012 டிசம்பர் 30 ஆம் திகதி Colombo Telegraph இணையதளத்தில் வெளியான Is the Anura Bandaranayaka Ruling Relevant Today? கட்டுரையின் சிங்கள மொழியெழுத்து - 2013-01-06 ராவய

மையத்தின்” சார்பில் இங்கிலாந்தின் சேர். குட்ஹார்ட், இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் பீ.என். பகவதி மற்றும் தென் ஆபிரிக்காவின் சட்டத்தரணி பீனியஸ் எம். மெஜபெலோ ஆகிய மூவரினால் முன்வைக்கப்பட்ட அறிக்கையில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. “பாராளுமன்ற நிலையான உத்தரவின் கீழ் செயற்படும் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவினால், சிரேஷ்ட நீதவான் ஒருவர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்வதென்பது மிகவும் அயோக்கியமானதொரு செயலாகவே நாம் கருதுகின்றோம். அவ்வாறானதொரு விசாரணை மிகத் தெளிவாக நீதித்துறைசார் விசாரணையாகவே இருக்கும். அரசியல் யாப்பின் 107 (3) ஆம் அத்தியாயத்திற்கு பதிலாக ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை பற்றிய விசாரணை மற்றும் நிருபனம் ஆகியன தகுதி வாய்ந்த நீதிச்சபை ஒன்றினால் நடத்தப்பட வேண்டும், என்ற அத்தியாயத்தை உள்வாங்க வேண்டும் என்பதை பரிந்துரைக்கின்றோம்.”

1953 பாராளுமன்ற (அதிகாரங்களும் வரப்பிரசாதங்களும்) எனும் நகலின் 3ஆவது பந்தி, அதாவது “பாராளுமன்றத்தினுள் பேச்சு மற்றும் செயற்பாட்டு சுதந்திரம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அச் சுதந்திரத்திற்கு சவால் விடுவதற்கோ அதன் மீது விசாரணை நடத்துவதற்கோ எந்தவொரு நீதிமன்றத்திற்கோ பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே எந்த ஒரு நீதி நிறுவனத்திற்கோ அதிகாரம் இல்லை” என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்ற உத்தரவிற்கு உட்படுத்த இயலாத சலுகை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்றன”, என்ற தீர்மானத்தை வழங்கிய சபாநாயகர் அனூர பண்டாரநாயக்க அவர்களே அத் தீர்மானத்தின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கீழ்க்காணும் முடிவை இங்கு கவனத்தில் கொள்வது முக்கியமாகும்.

“புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றினை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தல் அல்லது உச்ச நீதிமன்ற நீதவான்களுக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்றை முன்வைத்தல் தொடர்பில் இருந்துவரும் நிலையான கட்டளைகளில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவது பற்றி பாராளுமன்றத்தின் மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர்கள் கவனம் செலுத்துவது நல்லது”.

இலங்கையின் பிரதம நீதியரசரும் புதிய நீதியரசரும்

பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் தீர்மானத்தை செயற்படுத்தியுள்ள ஜனாதிபதி, தற்போது பிரதம நீதியரசரை பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி மொஹான் பீரில் அவர்களை புதிய பிரதம நீதியரசர் பதவியில் அமர்த்தியிருக்கின்றார். ஆயினும் இலங்கையின் அதி உயர் நீதிமன்றமாகிய உச்ச நீதிமன்றமும், மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றமும் வழங்கியுள்ள தீர்ப்பின்படி முன்னாள் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவினால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ள நிலையிலேயே இன்னும் இருக்கின்றது. அதற்கமைய தற்போது இலங்கையில் இரு பிரதம நீதியரசர்கள் இருக்கின்றனர்.

ஆகையால் இந்த இக்கட்டான நிலைக்கு அனைத்து தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்வை எட்டும்வரை இலங்கையின் நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தன்மை மற்றும் அதிகார சமநிலை பற்றிய முறுகல் நிலை தொடர்ந்தும் வலுப்பெறும் நிலையே தொடரும்.

பதவியை இழந்த பின் ஊடகத்திற்கு கருத்துத் தெரிவித்த பிரதம நீதியரசர் சிராணி பண்டாரநாயக்க அவர்கள்¹⁸ “சட்டத்தின் ஆதிக்கமும் அடிப்படை சுதந்திரமும் இருக்கும் ஜனநாயக நாடாக அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளும் எனது நாட்டின் தற்போதும் சட்டப்படி பதவியில் அமர்த்தப்பட்ட

பிரதம நீதியரசர் நானே” எனக்கூறினார். அத்தோடு தம்மை பதவி விலக்கிய விதம் பற்றி மிகச் சுருக்கமாக கருத்துத் தெரிவித்த சிராணி பண்டாரநாயக்க அம்மையார், “இந் நடவடிக்கையினால் பிரதம நீதியரசர் பதவியை மாத்திரமன்றி நீதித்துறையின் சுயாதிபத்தியமும் பலவந்தமாக பரித்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், சட்டத்தின் ஆதிக்கம், சட்டத்துறையை பின்பற்றுதல் மற்றும் இயற்கை நீதியின் அடிப்படைகள் ஆகியவற்றை அப்புறப்படுத்தி உள்ளதுடன் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் தலைகீழாக மாற்றப்பட்டுள்ளது” என்றார்.

உச்ச அதிகாரம் உச்ச ஊழலுக்கே வழிவகுக்கும்

இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் (1887இல்) எக்டன் சாமி அவர்கள், “அதிகாரம் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கும், அதி கூடிய அதிகாரமோ அதிகூடிய ஊழலுக்கே காரணமாக அமையும்” என்று கூறினார். அக்கருத்தை நினைவுறுத்தி தற்போது உருவாகியுள்ள நீதித்துறையின் இக்கட்டான நிலைமையைப் பற்றி தமது கருத்தை தெரிவித்த உயர் நீதிமன்றத்தின் கீர்த்திமிக்க ஓய்வுபெற்ற நீதவானாகிய சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள், “சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பும் சமநிலையையும் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான விதிமுறைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பது அலங்கார ஆபரணங்களாக அவைகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கு அல்ல. ஓர் இடத்தில் அதிகாரங்கள் ஒன்றுசேரும் பட்சத்தில் அரசின் ஏனைய முக்கிய மூன்று இடங்களுக்கிடையே இருக்க வேண்டிய அதிகார சமநிலையில் பாதிப்பு ஏற்படும். அதிகார சமநிலைப் பேணுதலுக்கு மாறாக நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டத்துறை மற்றும் நீதித்துறைகளுக்கிடையே அதிகாரம் சமநிலைக்கு மாறாக ஒன்று சேருமாயின் அது அழிவுக்கே வழிவகுக்கும்.” என நீதவான் விக்னேஸ்வரன் கூறுகின்றார். மேலும் இதுபற்றி கூறுகையில் “அரசியல் யாப்பில் இணைக்கப்பட்ட 18ஆவது திருத்தச் சட்டத்திற்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் அனுமதி கிடைத்தபோது எதிர்காலத்தில் தற்போது நடந்துள்ளதைப் போன்ற சம்பவங்கள் நடக்கக்கூடும் என்ற கருத்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் சிலர் வெளிப்படுத்தியதாகவும்” அவர் கூறுகின்றார்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நீதித்துறையின் சுயாதீனத் தன்மையை தக்க வைக்கும் நோக்கில் மிக முக்கியப் பங்கினை ஆற்றிய பத்திரிகையாக கருதப்படும் “ராவய” பத்திரிகை தற்போதைய பிரச்சினையும் இலங்கை நீதித்துறை முகம் கொடுத்திருக்கும் நெருக்கடி நிலையையும் பற்றி அதன் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இவ்வாறு கூறியிருக்கின்றது¹⁹. “அரசாங்கத்தினால் நீதித்துறையை அடிபணிய வைப்பதற்காக மேற்கொண்ட யுத்தமானது எந்தவொரு சட்டத்தையும் மதிக்காததாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டது. நீதியோ, நியாயமோ, விழுமியங்களோ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விதிமுறைகளோ அற்ற விதத்திலேயே அது அமைந்திருந்தது. எந்தவொரு வழிகாட்டலையும், உபதேசத்தையும் செவிமடுக்காத தற்போக்குகாரணைப் போலவே அது நடந்துகொண்டது. அந்த விபத்தினால் பிரதம நீதியரசர் மாத்திரமன்றி முழு நீதித்துறையும் மக்களது நீதித்துறை அதிகாரமும் அதற்குப் பலியாகியது”.

“ விசாரணையை நடத்தும் குழு, கியற்கை நீதியின் அடிப்படை அம்சங்களை பின்பற்ற தவற இருப்பின், அத் தீர்ப்பை நீதித்துறை விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் ”

18. (முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் வெளியிட்ட விசேட அறிக்கை (2013.01.18) ‘அத் பத்திரிகை)

19. 2013 ஜனவரி 20 ராவய ஆசிரியர் தலையங்கம்.

பிரதம நீதியரசர் சென்றுவிட்டார். ஆயினும் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டு, ஒளியிழந்து அவமானத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்ட நீதித்துறை இன்னும் எஞ்சி இருக்கின்றது. அப்படி எஞ்சியிருக்கும் நீதித்துறை அரசியல் யாப்பு தொடர்பாக வழங்கும் விளக்கங்கள், விவரணங்கள் ஆகியவற்றை தட்டிக்கழிக்கப்படும் ஆபத்தை தலையெழுத்தாகக் கொண்ட நீதித்துறையாகவே எஞ்சியிருக்கின்றது. அது பெற்றுக்கொடுத்த ரீட உத்தரவை விடிகாலையில் துப்பும் எச்சிலைப் போல் துப்பி எறியப்பட்ட விதியை தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய அவல நிலையிலேயே அது இன்றும் எஞ்சியிருக்கிறது. இந்த முறுகல் நிலையை சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ளுவதன் அவசியத்தை பல்வேறு வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு அமைப்புக்கள் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. சுயாதீன நீதவான்கள் மற்றும் வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட சர்வதேச சட்ட ஆணைக்குழு, “இந்த நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையும் அதன் மூலம் பிரதம நீதியரசரை பதவியிலிருந்து நீக்கியமையும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள், நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தன்மை மற்றும் உரிய செயல்முறையின்றியே நடந்தேறியுள்ளது”. என கூறியுள்ளது. சர்வதேச உடன்படிக்கைகளுக்கு அமைய நீதவான் ஒருவரை பதவியிலிருந்து நீக்க வேண்டுமாயின் அதற்கு தகுந்த உரிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி, குற்ற விசாரணையை நடத்த வேண்டும். ஆயினும் இங்கு பிரதம நீதியரசருக்கு நியாயமான வழக்கு விசாரணை கிடைக்கவில்லை என்பதை நீதி ஆணைக்குழு திடமாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை தொடர்பில் தமது அரசின் முக்கிய கவனம் திரும்பியுள்ளதாக கூறும் பிரிட்டன், பிரதம நீதியரசரை பதவியிலிருந்து விலக்குவதற்காக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தை மீறியுள்ளதுடன் பொதுநலவாய நாடுகளின் அடிப்படைகளையும் மீறி உள்ளதாக.²⁰ கூறியுள்ளது.

முடிவும் முன்மொழிவுகளும்

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களை நோக்கும்போது பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை விசாரித்த விதமும் அதன் இறுதியில் நாட்டுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள அதிகார சமநிலை பற்றிய பிரச்சினையும் ஒரு நாடு என்ற வகையில் உடன் நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினையாகவே தென்படுகின்றது.

சர்வதேச உடன்படிக்கைகளுடன் இணங்கியுள்ள ஒரு நாடு என்ற வகையில் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு எதிராக பதிலை அளிப்பதற்கு இலங்கை அரசுக்கு இன்னும் முடியாது போயுள்ளது.

ஆகையால் இலங்கை நீதித்துறையின் சுயாதீனம் மற்றும் சட்டத்தின் ஆதிக்கம் ஆகியன செயற்படும் விதம் குறித்து எழுந்துள்ள குற்றச்சாட்டுக்களை நீக்குவதற்கு ஒரு அரசு என்ற வகையில் கீழ்காணப்படும் விடயங்களைச் செயற்படுத்துவதன் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

1. பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின்போது, சட்டவாக்கத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றில் ஏதேனும் தவறு நிகழ்ந்திருக்கின்றதா என்பதை ஆராய்ந்து, எதிர்காலத்தில் அவ்வாறான தவறுகள் இடம்பெறுவதைத் தடுப்பதற்கு தக்க, தகுந்த யோசனைகளை முன்மொழிவதற்கான உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு ரீதியில் தகைமை வாய்ந்த நபர்களைக் கொண்ட ஆணைக்குழுவைப் போன்றதொரு சுயாதீன விசாரணையை நடத்தலாம்.

2. பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பில் பக்கச்சார்பற்ற நடுவர் குழு ஒன்றின் முன்னிலையில் விசாரணை நடத்தும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி தமக்கு நியாயமான தீர்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினை பிரதம நீதியரசருக்கு வழங்க வேண்டும். ஒரு நாடு என்ற வகையில் இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கையின் 14ஆம் அத்தியாயம் உட்பட சர்வதேச உடன்படிக்கைக்கு அமைய அவ் விசாரணையை சுயாதீனமாக நடத்தப்பட வேண்டும்.

3. உச்ச நீதிமன்ற நீதவான்களின் ஒழுக்கக்கேடு அல்லது இயலாமை தொடர்பான குற்றச்சாட்டுக்கள் மீதான விசாரணையினை நடத்தி தகுந்த தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கு, 2000ஆம் ஆண்டின் அரசியல்யாப்பு நகல் மூலம் முன்மொழிந்துள்ள ‘பொதுநலவாய மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஏதாவது ஒரு நாட்டின் அதி உயர் நீதித்துறை நீதவானாக பதவி வகிக்கும் அல்லது அவ்வாறான உயரிய நீதவான் பதவியை வகித்த மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட விசாரணைக்குழுவை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்’ என்பதனை செயற்படுத்தல் வேண்டும்.

“ சட்டத்தின் பிரகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்ட பக்கச்சார்பற்ற, சுயாதீன விசாரணைக் குழுவின் நேர்மையான, வெளிப்படையான விசாரணையைப் பெற அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு ”

ட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல் அமைப்பு இலங்கையின் ஊழலை ஒழிக்கும் முக்கிய நோக்குடன் செயற்படும் உலகின் முன்னணி சர்வதேச அமைப்பாகிய ட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல் அமைப்பின் இலங்கை பிரதிநிதியாகும். உலகில் பல நாடுகளில் நூற்றுக்கும் மேலான களைகளைக் கொண்ட இந் நிறுவனம் வெளிப்படத்தன்மை, பொறுப்புறுதல், நல்லாட்சி ஆகிய கொள்கைகளை ஊக்குவித்து வளர்ப்பதற்கு தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளது.

ஆட்சிமுறை பற்றிய மக்களின் புரிந்துணர்வை வளர்த்தல், பொது மக்களது பங்களிப்பை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் ஊழலற்ற தூய்மையான ஒரு நாட்டை கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பது ட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல் அமைப்பின் இலக்காகும்.

இவ் அறிக்கை பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை, கொள்கை மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, இலங்கை ட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல், இலக்கம் :

Policy and Research Unit,
Transparency International Sri Lanka,
No. 06, 37th lane, Queen's Road,
Colombo 3
Email: research@risrilanka.org

20. றறற.பழ.எ.ரம பிரித்தானிய அரசின் உத்தியோகபூர்வ இணையத்தளம்.